

Глория - Крепост

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Тръгваш без посока, скиташ по света,
нарани дълбоко моята душа,
как да те открия, без адрес си ти,
твоя свят е пълен с лъжи.
Мъжката природа тъй и не разбрах,
обещава вярност, а дарява грях,
свикнах да прощавам твоите грешки аз,
докога над мен ще имаш власт?

В крепост от лъжи ме заключи ти,
как да се спася, как да се спася?

[Припев: x2]

В самота обречена, със сърце разсечено,
моята душа болна да убиеш, не, не можеш.

Не, тя жадува път и светлина,
тя жадува смях и топлина.

Тръгваш ти отново за пореден път
и на любовта ми пак обърна гръб
и ще си останеш скитник цял живот,
който търси своя бряг и брод.

В крепост от лъжи ме заключи ти,
как да се спася, как да се спася?

[Припев: x2]

В самота обречена, със сърце разсечено,
моята душа болна да убиеш, не, не можеш.

Не, тя жадува път и светлина,
тя жадува смях и топлина.